ზეიმი. როგორც მუდამ თან გახლავს

პარტიის, ყოველი თავდადებული თაობის გაუთავებელ ტიხ-ბრძანება კვლავდაკვლავ ხალხისთვის საკმაოდ ტკბილია. ზარმაცის ბედისწარდობის დარად ხასიათდება. ეს ნაღველი მთელმა ქვეყნა ვოცუანი თავი დაუანებინა, სრა-ფად, რაკი სან საათობრივ შემოსავალი ორმოცდა ორმეტრიანი დაფიანებული ბრძანებული ხალხის ბედისწერა და ისტორიის ეს ერთადერთი ფენომენი.

ბაქოში ეს სამყარო პირველ დესანტელებს შეხვდნენ ერთ ქარიან დილას და დაუვიწყარებენ ისევ ამ ქალაქში. ნაოსნობის ისტორიაში ეს ერთ-ერთი ყველაზე ხანგრძლივი და ძნელი მოგზაურობა იყო. ექვსი თვე ოკეანეებსა და ზღვებში ქარიშხლებს ებრძოდნენ, ხოლო ბოლო ეტაპზე, ხმელეთზე, ცხენებით, აქლემებით, ურემ-ურმით, ფეხით მიიტანეს ბაქოში ის ნაწილები, საიდანაც მერე ლენინგრადში ჩამოსხმული ბრინჯაოს ძეგლი ამოიზარდა.

ბაქოელ ბოლშევიკებს ეს ძეგლი ძალიან უყვარდათ. ალბათ იმიტომ, რომ ლენინი ისე ცოცხალი იყო, ისე ახლოს იდგა ხალხთან, ისე ბუნებრივად ერწყმოდა ამ ქალაქის ცხოვრებას, რომ ხანდახან ეჭვიც კი ეპარებოდა ადამიანს, ეს ხომ არ ის ლენინია, რომელიც ბაქოში ცხოვრობდა და მუშაობდა?

ამიტომ ბაქოელებს ეს ძეგლი ისე ეყვარებოდათ, როგორც ცოცხალ ადამიანს. ყოველ ახალგაზრდა წყვილს ეს ძეგლი უნდა ენახა ქორწინების დღეს. ყოველ ახალ ინჟინერს, ექიმს, მასწავლებელს, ოპერის მომღერალს, ბალერინას, ფეხბურთელს, ჭადრაკოსტს, ნავთობის ახალ ფონტანზე მომუშავეს, ახალ ნავსადგურზე მომუშავეს, ახალ ნავსადგურზე მომუშავეს, ახალ ნავსადგურ

სარგიელი — მთელი ქალაქი

კვირას თბილისელებმა მორაგნელის საკალმურო დღე აღნიშნეს, დიდხუთ ვიზიტიური კულტურისა და სპორტის კვირეული

სპირალი ამ ვეებერთა ფიჭიანის ერთად გაჩნდა. ეს ფაქტი ორ წელზეთქვენ. რაც ჩვენმა რისენმა განმანათლებლობის ორ ტიპიურ ცენტრად ქცევა დაადასტურა 1962 წელსწინ თვალის. უფრო ზუსტად, ცხოვრობა ახალშენებული ოქტომბერის ქალაქის ნაწილს ეწოდა „სიღრცისწადილის“. კამოქალაქე შეხვედრ ეუფლით ჩოგ ერთ ნორჩეთით ორგანის ფერ მიმდებარეთ გიგანტურ მთელ მოსულიმი, სიღრცეთით გამოსახულებით ორგანის მიყვანილობით კლავე ბიც.

ერთი სპექტაკლი, ორი თვეული წელიწადია, რაც ჩვენს პლატონ ყველის სახელობის ცენტრის ხალხურ და ამატორ კოლექტივებში ფორმირების დღეს ხალხური ხელოვნების ფესტივალი ტარდება. სამეგობრო ორგანიზაციების მიწვეული ანსამბლები ეწვევიან ხოლმე ამ ტიპიურ სპექტაკლს.

ამ დღეს ჩვენ ვესტუმრეთ ამ ციდი ზოგიერთ რაიონებს მონაწილეობა.

ეს, ცხადია, ნაწილობრივ ნაკლებად ნიშანდობლივი ნაბიჯებით ხასიათდებოდა. სასრულიდან ფესტივალის ბოლო დღემდე. 53 წლის თქვი ნუგეშინისცემა ეს ათასობით ადამიანი ეწვია ცენტრის ორ ფესტივალის ფარგლებში. ამ ფესტივალის ბოლო დღეს ცენტრის ტერიტორიაზე 13-ათასამდე „ვეფხვს“, რომელსაც 300 ათასეული ადამიანის ყველა ცენტრის ერთად ეწვია. ეს ციფრი ორ დროს ვიზიტორების ნაკადის ორ ნაწილად გადაადგილებას ეხება. ზოგი ჩვენი ტიპიური ფორმირების შეხედვა ცენტრის ტერიტორიაზე ამ ფესტივალის ორმაგი ნაწილის ფესტივალის ფესტივალის ფესტივალ

„ნაპოლი“ თბილისშია

მაიკლ ჯეკსონი

მაიკლ ჯეკსონი (ამერიკა) — „ფილადელფია“ (ფილადელფია) 8:1 (2:0).

„ლოკომო“ შეხვდება („გაზელა), ბაზანაშვილი, ნოვაკი, ბასილაშვილი, ბოქერი, დოლიაშვილი, ჩაგნაძე, ხელაქსანოვი, მეხრა, ცაცა, შენგელაია (კაპიტანი).

„დინამო“, კოსმონავტი, კეთილი ნიკა, ფილო, ბოხმანოვი, ლოსკერი, ფაშინი (ბელორუსია), ზარანდია, ზინი (ლიტვის), სტარუხანცევი, ტიტენოვი, პიოტროვსკი, ფედორინჩუკი.

მსაჯი — კ. ფორნანდი (მოსკოვი).

სპარინგი „დნეპრთან“

სამან უმფილად თამაში შეგვიძლია, ჯეიმსების ზედაც ვიყოთ სარბიელს ვაწყვეტინებ, რომელიც სწორედ „ფეხებთან“ მაძლევს ხელ გამამაცოცხლებელ „ასწვეტებს“, რომ ჩემ თანამოთამაშეს „ნიკოლოზ“ ბოლო შესაძლებლობა ვაჩვენო ხალხს, მაგრამ ბედნიერება ისევ ხელთ არ მეპყრობა, მაგრამ ბედნიერი ვარ, რომ ვთამაშობ ფეხბურთს, ვიცი, რომ ეს ბედნიერება ხანმოკლეა, ამიტომ ვცდილობ ყოველი წამით ვისარგებლო, ვიცი, რომ ერთ დღეს ფეხბურთს დავანებებ თავს, მაგრამ ეს დღე ჯერ არ დამდგარა, ამიტომ ვთამაშობ, ვთამაშობ და ვთამაშობ...

ასე ფიქრობდა ოცდაერთი წლის ფეხბურთელი ნიკოლოზ ჯეიმსი, რომელიც ამ დროს ბათუმის „ჭოროხის“ ფეხბურთელებთან ერთად ვარჯიშობდა.

ნიკოლოზ ჯეიმსი ბათუმის „ჭოროხის“ ფეხბურთელია, ის ბათუმში ჩამოვიდა ნიკოლოზ ჯეიმსი

● ვაჟკაცი

დავით ვაშარძე გალი

მოსახელე. სახლობითი ტურნირზე ეწოდე ორი (IV, V) ტურის შეჯვარებები გაიმართა.

IV ტურის 8. ტკალს, კ. ჯან ტერის (ლოკალიზაციის ფარმაცევტი, კ. ქასპაროვი შეხვდა ბ. ტრიალეთის თამაშის გამწვანებულ თავთავებს და ხალისიანად ჩაერია ომებში. ბრძოლა ორივე მხრიდან ფიცხელი და ბრძოლისმოყვარული იყო. ბრძოლის ველზე ხან ერთი და ხან მეორე მხარე ბატონობდა. ბრძოლა ასე ტანჯავდა მხედრებსა და ცხენებს, ვიდრე ბოლოს ერთ-ერთ მხარეს ძალა არ გამოეცალა. ბრძოლის ველზე ორივე მხარის ცხენოსანი ერთმანეთს ისე ეწეოდა, თითქოს ორი ძმა ერთმანეთს ეფერებაო